

Livets väg

nr 24/2022-05-20

Jesus sa: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig (Joh. 14:6).

Vägen genom Bibeln (9)

Fortsättning på berättelsen om Mose. Vi behandlar i några artiklar följande:

1. Folkets slaveri i Egypten och Guds räddning genom Mose.
2. Tio Guds bud och synen på lagen.
3. Tabernaklet och prästtjänsten.
4. Tro och otro under ökenvandringen.

1. Slaveriet i Egypten och Guds räddning genom Mose. (forts.)

Den unge Mose var tydligen ganska häftig. När han såg att en egyptier plågade israelerna tog han saken i egna händer:

Då vände han sig åt alla håll, och när han såg att ingen annan var där slog han ihjäl egyptiern och gömde honom i sanden. (Ex. 2:12)

Saken blev känd och Farao hotade att döda honom. Mose flydde då till Midjans land. *Midjaniterna var ökennomader som härstammade från Abraham (1 Mos 25:2). De rörde sig i området öster om Akabaviken och upp mot Moab öster om Döda havet (jfr 4 Mos 22, Dom 6-8). [Folkbibeln's not].*

I Midjans land bodde prästen Jetro. Han hade sju döttrar och Mose hjälpte dem att hämta upp vatten när herdarna körde bort dem (Ex. 2:16f). Efter detta fick Mose bli gäst hos Jetro och så småningom gifte han sig med en av döttrarna. Hon hette *Sippora*. De fick en son som de gav namnet *Gershon* (främling) eftersom Mose nu hade blivit en främling i det nya landet. Mose fick nu

verkligen lära sig tålmod. Han var ungefär 40 år gammal när han kom till Jetro och stannade där tills han var cirka 80 år! Gud läre Mose att befrielsen av folket i Egypten var en sak som Mose inte kunde klara av på egen hand. Senare framhåller Bibeln att Mose hade blivit en mycket saktmodig man: *Mose var en mycket ödmjuk man, mer än någon annan människa på jorden. (4 Mos. 12:3)* Han hade då lärt sig att vänta på Herrens hjälp och ledning.

Gud kallar Mose

Folket i Egypten hade det mycket svårt och de ropade till Herren om hjälp i sitt fruktansvärda slaveri. Det står:

Gud hörde deras klagan och kom ihåg sitt förbund med Abraham, Isak och Jakob. Och Gud såg till Israels barn, och Gud kändes vid dem som sina. (Ex.2:24f)

När Mose vallade fåren åt sin svärfar Jetro kom han ända till Sinai berg (där han senare skulle få ta emot lagens tavlor med 10 Guds bud). Han fick då plötsligt se en underbar och märklig syn. En buske brann med en stor och klar låga, men utan att brinna upp! När Mose gick närmare för att se detta märkliga hörde han Guds röst tala till honom ur busken. Det var Herrens ängel som uppenbarade sig för honom. När det i Gamla Testamentet talas om *Herrens ängel* i bestämd form är det Gud själv och hans son Kristus som uppenbarar sig. Det står i Skriften:

När Herren såg att han kom för att se efter, ropade Gud till honom ur busken: "Mose! Mose!" Han svarade: "Här är jag." Då sade Gud: "Kom inte närmare! Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark." Och han sade: "Jag är din fars Gud – Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 24, 20 maj 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

Gud.” Då dolde Mose ansiktet, för han bävade för att se på Gud. (Ex. 3:4-6)

Så fick Mose Guds kallelse att gå tillbaka till Egypten. Han skulle gå till Farao och kräva att denne skulle släppa folket.

Mose bävade storligen när han förstod att han stod inför Gud och hörde hans röst. Han bävade också inför det stora och farliga uppdraget. Mose kom därför med flera undanflykter. Han pekade på sin ovärdighet:

”Vem är jag, att jag skulle gå till farao och föra Israels barn ut ur Egypten?” (Ex. 3:11)

Gud försäkrade Mose att han skulle vara med honom. Han talade om precis vad Mose skulle säga och gav honom makt att göra tecken och under. Ändå protesterade Mose och sade:

”Men Herre, jag är ingen ordets man, varken förr eller nu när du talat till din tjänare. Jag är trög i talet och har en trög tunga.” (Ex. 4:10)

Gud svarade att Gud själv hade gett Mose tungan! Han befallde på nytt Mose att gå och lovade att vara med hans mun och tunga. Men Mose fortsatte ändå att komma med invändningar:

”Herre, jag ber dig: Sänd ditt budskap med vilken annan du vill.” (Ex. 4:13)

Detta liknar berättelsen om profeten Jona, som inte ville gå och predika för den ogudaktiga staden Nineve. Den gången använde Gud en stor fisk som slukade Jona och gjorde honom ödmjuk.

När Mose gång på gång protesterade upptändes Guds vrede mot honom. Om Mose absolut vägrade skull Herren låta en annan tala. Det står:

Då upptändes Herrens vrede mot Mose och han sade: ”Har du inte din bror Aron, leviten? Jag vet att han kan tala. Och se, han är på väg ut för att möta dig, och när han får se dig ska han bli glad i sitt hjärta. Du ska tala till honom och lägga orden i hans mun. Och jag ska vara med din mun och hans mun, och jag ska lära er vad ni ska göra. (Ex. 4:14f)

Detta ställe visa oss vilken stor kärlek Gud har till sina barn. Fastän Gud blev vred på Mose lät han honom ändå fortsätta med sitt profetiska uppdrag. Gud hjälpte Mose när han av rädsla och bekymmer fruktade för att gå till Farao. När han så fick sin bror Aron med sig blev det lättare. Mose talade till Aron vad Gud hade sagt, och sedan var det Aron som upprepade detta inför Farao. Att det behövdes mycket stort mod förstår vi när läser om den mäktige Farao och hans fruktansvärda vrede.

Stora och mäktiga härskare har en förfärlig makt. De kan sända många människor i döden och hålla dem under hårt slaveri. Att gå till en sådan tyrann och förkunna Guds ord är givetvis förenat med livsfara. Det fick *Johannes döparen* erfara när han predikade för Herodes och blev halshuggen (Matt. 22, Luk. 6). Det fick *profeten Jeremia* uppleva när kungen skar sönder Guds bokrulle och kastade den i den brinnande ugnen och när sedan Jeremia själv blev kastad i brunnen. (Jer. 36-38) Så var det också för *profeten Daniel*, som blev kastad i lejongropen när han vägrade att följa befallningen att tillbedja kungen (Dan. 6). I Hebreerbrevet nämns en lång rad frimodiga trosvittnen, som fått lida för sin tro (Hebr. 11).

Men Herren vet att vi är svaga redskap som behöver hans stöd och hjälp. Så fick också den ängslige och rädda Moses både Guds och människors hjälp. Gud sände Aron och Mose blev mycket glad över detta.

Sedan gick Mose och Aron och kallade samman alla de äldste bland Israels barn. Och Aron talade om allt som Herren hade sagt till Mose, och han gjorde tecknen inför folkets ögon. Då trodde folket, och när de hörde att Herren hade tagit sig an Israels barn och sett deras lidande, böjde de sig ner och tillbad. (Ex 4:29ff)

Forts. i nästa nr